

GAZETA RADY PEDAGOGICZNEJ
SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR 28
w KIELCACH

Nr 1
2014 / 2015

Jacy jesteśmy, a jacy chcemy być? Anna Żak kl. 4a	2
Jaka jest nasza klasa? Kamila Biegalska kl. 4b	4
Integracja zespołu klasowego Anna Koprowska kl. 4c	6
Moje miejsce w klasie Beata Nosek kl. 4d	9
Powiem wam, co przeżywam Anetta Tomaszewska kl. 4e	11
Trudne sytuacje wokół nas - jak pomagać i jak się bronić? Grażyna Monik-Bukowska kl. 5a	12
Przygotowanie inscenizacji grupy kolędniczej Małgorzata Bartosik kl.5b	14
Ja i moja klasa Jolanta Mierzwa kl. 5c	16
Co możemy zrobić aby „Klasa była zgrana”? Mariola Fitas kl. 5d	17
Tworzymy zgrany zespół klasowy Ewa Radomska kl. 6b	21
Tworzymy zgrany zespół w gwiazdozbiornie 2-8 - Bożena Homaj kl. 6c	23

Jacy jesteśmy, a jacy chcemy być? Anna Żak kl. 4a

Cele:

1. Budujemy relacje koleżeńskie w grupie.
2. Wzmacniamy wiarę ze własne możliwości.
3. Pozbywamy się braku akceptacji, pewności siebie.

Materiały: fr. bajki terapeutycznej, kartki, kredki, wielokolorowe karteczki samoprzylepne, rysunki walizki

Przebieg zajęć:

1) Zabawy integrujące- „Prognoza pogody”.

Dzieci chodzą swobodnie po sali i zatrzymują się przy wybranym rysunku (słońce, chmur, deszcz) i mówią swoje emocje, określają swoje samopoczucie. Jedno dziecko wydaje polecenie dla grupy, np.:

- chodzimy jak ludzie szczęśliwi
- chodzimy jak ludzie niezadowoleni
- chodzimy jak ludzie smutni
- chodzimy jak ludzie przerażeni
- chodzimy jak ludzie zmęczeni
- chodzimy jak ludzie energiczni

2) Czytanie z podziałem na role fr. bajek terapeutycznych (np. „Spotkać przyjaciela” K. Jędraszko -rozmowa Motylka z Robaczkiem Tadzkiem)

3) Próby inscenizacji tekstu. Drama. Ustalenie przesłania wynikającego z tekstu.

4) Kalambury problemowe (scenki tematyczne ilustrujące wybrane problemy klasy, np.: osamotnienie, brak wiary w siebie, nieśmiałość)

5) Zabawa- „Moje życzenie”

Każdy uczestnik przedstawia swoje życzenie za pomocą rysunku lub pantomimy. Zadaniem grupy jest odgadnięcie życzenia.

6) Zabawa „Rzeźbiarz”

Dwie osoby z grupy stanowią „tworzywo”, a trzecie jest rzeźbiarzem, który formuje rzeźbę (układ ciała, mimikę- np. strach, zaskoczenie, radość, samotność, samotność)

7) Zabawa „Głuchy telefon”

Przekazywanie pozytywnych komunikatów w grupie, np. „Zgoda buduje”, „Pomagać innym to wielka przyjemność”, „We dwoje zawsze różniej”, „Bądź przyjacielem- znajdziesz przyjaciela”.

8) Tworzenie „Banku przyjaznych słów” na kartce.

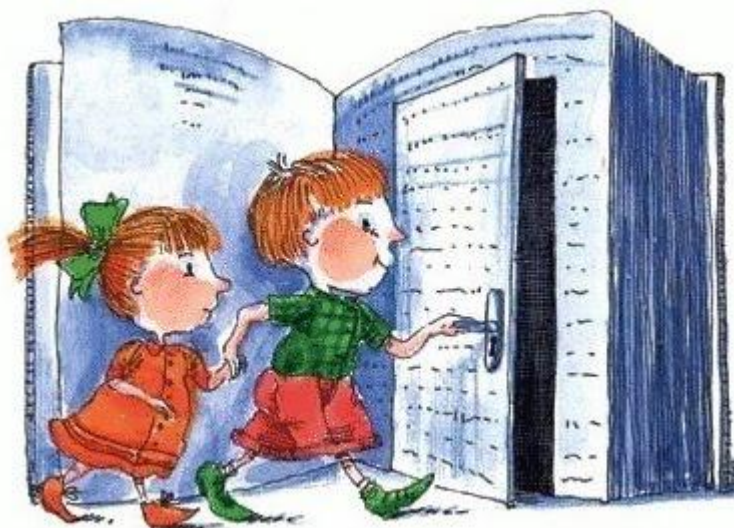
9) Zabawa relaksująca „Wesoła przesyłka do przyjaciela”

Uczniowie na kartkach rysują wesoły rysunek lub optymistyczne słowa, zdania do Kolegi, a następnie karteczki wędrują w kręgu, aż trafią do „właściciela”. Inni uczestnicy mogą uzupełniać rysunek.

10) Ewaluacja

Uzupełnienie zdań niedokończonych:

- Najciekawszym zadaniem okazało się...
- Po dzisiejszym spotkaniu jestem...
- Chciałabym...

Jaka jest nasza klasa? Kamila Biegalska kl. 4b

CELE:

1. *Integracja zespołu klasowego poprzez lepsze poznanie i zrozumienie się.*
2. *Rozwijanie umiejętności współdziałania w grupie.*
3. *Budowanie więzi pomiędzy uczniami.*
4. *Budowanie pozytywnego obrazu samego siebie poprzez pozytywne wzmocnienie ze strony innych osób.*
5. *Tworzenie poczucia bezpieczeństwa i zaufania w zespole klasowym.*

METODY:

- *praca w parach*
- *praca w grupach*
- *rysunek*
- *gry integracyjne*

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

- *maskotka*
- *numerki do losowania*
- *kartki A4*
- *agrafki*
- *brystol*

Przebieg zajęć :

1. Przywitanie klasy, poinformowanie o celu spotkania.
2. Ustawienie klasy w kręgu:
 - po kolei każdy uczeń skanduje swoje imię
 - wychowawca pyta "Co nas łączy?"
 - na trawie w środku kręgu pojawia się napis KLASA
 - jeden z uczniów odczytuje definicje klasy (plansza podana przez nauczyciela)
 - czy ważne jest, aby osoby z klasy się lubiły? Kto tak uważa przechodzi na prawą stronę, kto jest przeciwny na lewą
 - Dlaczego?- wypowiedzi dzieci

3. Podział klasy na 3 grupy (odliczamy 1,2,3):

- każda grupa losuje karteczkę z napisem o klasie:

I- ZGRANA PACZKA

II- KLASA Z LIDERM/ Z PRZYWÓDCĄ

III- KLASA SKŁÓCONA, KTÓRA SIĘ NIE LUBI

- poszczególne grupy odgrywają scenkę, pozostałe odgadują co to za klasa

4. Cała klasa siada przy jednym stole;

- A jaka jest nasza klasa? - wypowiedzi uczniów

- Co to jest integracja? - jeden z uczniów odczytuje definicję z planszy podanej przez nauczyciela.

- Nasze propozycje na integrację zespołu; - uczniowie zapisują swoje propozycje na dużym brystolu, na którym widnieje napis

INTEGRACJA IVB

Integracja zespołu klasowego Anna Koprowska kl. 4c

Cele ogólne:

- 1. Integracja zespołu klasowego poprzez lepsze poznanie i zrozumienie się.**
- 2. Uświadomienie uczniom ich odpowiedzialności za zgrany zespół klasowy.**
- 3. Rozwijanie umiejętności współdziałania w grupie.**
- 4. Budowanie pozytywnego obrazu samego siebie poprzez pozytywne wzmocnienie ze strony innych osób.**
- 5. Tworzenie poczucia bezpieczeństwa i zaufania w zespole klasowym oraz wzajemnego poszanowania.**
- 6. Likwidowanie barier komunikacyjnych oraz sytuacji, które grożą izolacją niektórych członków w klasie.**

Cele szczegółowe:

- 1. Ćwiczenie pamięci.**
- 2. Ćwiczenie spostrzegawczości.**
- 3. Tworzenie atmosfery życzliwości i bezpieczeństwa.**
- 4. Nawiązanie życzliwych stosunków i kolegami.**
- 5. Lepsze poznanie siebie.**
- 6. Wzmocnienie wiary w siebie.**
- 7. Przewyciężanie własnej nieśmiałości.**

Metody:

pogadanka, rozmowa, burza mózgów, ćwiczenia, zabawowa - ruchowa, wywiad, gry integracyjne.

Formy pracy:

**indywidualna,
grupowa,
zadaniowa.**

Środki dydaktyczne:

materiały przygotowane przez nauczyciela, tj.:

tekst - zabawa ruchowa: Dzień z życia rodziny (załącznik 1, ćwiczenie 1),

tekst - zabawa ruchowa: wyścigi konne (załącznik 1, ćwiczenie 2),

ołówki, długopisy, gumka, kartki, numerki do losowania, agrafka.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie uczniów.
2. Wspólne ustalenie zasad obowiązujących podczas zajęć – zawarcie kontraktu. Na początku lekcji nauczyciel proponuje zawarcie kontraktu, który będzie obowiązywał przez całe zajęcia, np.
 - *Udział w zajęciach jest obowiązkowy dla wszystkich, aktywność dobrowolna.*
 - *Każdy ma prawo do wyrażania własnego zdania na dany temat.*
 - *Nie ośmieszamy się wzajemnie i nie obrażamy.*
 - *Nie śmiejemy się z pomysłów kolegów.*
 - *Staramy się wysłuchać zdania innych nie komentując go i nie oceniając jego wypowiedzi.*
 - *Każdy ma prawo odmówić wypowiedzi, jeśli czuje się naciskany lub nie chce mówić na dany temat.*
 - *Nie przerywamy sobie nawzajem.*
 - *Jedna osoba mówi, reszta słucha.*
 - *Jesteśmy dla siebie życzliwi.*
3. Wprowadzenie do tematu zajęć, co będzie przedmiotem naszego zainteresowania.
4. Zabawa ruchowa podnosząca energię grupy: Dzień z życia rodziny (załącznik 1, ćwiczenie 1).
5. Przeprowadzenie krótkiej dyskusji na temat jedności w grupie.

Wskazanie, że jedność jest możliwa dzięki temu, iż wszyscy jej członkowie są poniekąd różni. Gdybyśmy byli do siebie bardzo podobni, musielibyśmy się tak odpychać jak magnesy o tych samych biegunach. I tylko jeżeli będziemy w stanie świadomie uwzględnić i poszanować naszą odmienność, to może uda nam się stworzyć spójną grupę.

6. „To lubię”.

Na przygotowanych kartkach wypisujemy pionowo litery swojego imienia i szukamy do nich odpowiedniego wyrazu np. nazwy, wydarzenia, rzeczy, które lubię.

Na przykład:

 - A – aikido
 - D – drzewa
 - A – arbuzy
 - M – mięso
7. Wywiady w parach.

Klasa dzieli się na pary poprzez losowanie numerów. Jedna osoba opowiada drugiej o sobie przez 2 minuty, później następuje zmiana. Na zakończenie, na forum, każdy przedstawia swojego partnera zgodnie z tym, co usłyszał. Staramy się zachęcić dzieci, aby podzieliły się tymi informacjami o sobie, które klasie są nieznane. Staramy się unikać informacji znanych ogółowi np. mieszkam w Legnicy, chodzę do klasy I (można przygotować uczniom zestaw pytań, którymi będą mogli się wesprzeć w trakcie tego ćwiczenia: np. boje się..., nie znoszę..., w wolnej chwili lubię...).
8. Zabawy wspomagające budowanie pozytywnej samooceny – Powiem Ci, jaki jesteś.
 - Dzieci podpisują kartki swoim imieniem i nazwiskiem, następnie przekazują osobie siedzącej obok oraz proszą o napisanie, za co ta ja lubi, szanuje, podziwia itd. Nauczyciel tłumaczymy dzieciom, że w każdym jest coś dobrego tylko trzeba chcieć to zobaczyć. Zabawa trwa dopóki kartka nie wróci do właściciela. Po napisaniu prosimy dzieci, aby przeczytały dwa wpisy, które najbardziej im się spodobały albo zaskoczyły.
9. Dokończ zdanie: "W naszej klasie jest...". Każdy z uczniów po kolej kończy podane przez nauczyciela zdanie.
10. Podsumowanie zajęć i omówienie ich - zwrócenie jeszcze raz uwagi na najistotniejsze elementy związane z powyższym tematem.
11. Zakończenie zajęć.

Rundka końcowa, dokończ zdanie: Na dzisiejszych zajęciach najbardziej podobało mi się, gdy...
bądź „w zajęciach podobało mi się/ nie podobało mi się.....

12. Ocena przeprowadzonych zajęć.

13. Podziękowanie uczniom za udział w zajęciach. Uczniowie dzielą się refleksjami na temat odbytych zajęć wychowawczych.

Załącznik

Ćwiczenie 1:

Zabawa ruchowa podnosząca energię grupy: **Dzień z życia rodziny.**

Wybiera się dwie takie same grupy, o równej liczbie wychowanków i przydziela się im role mamy, taty.... Następnie czytane jest opowiadanie a wyczytane osoby lub grupy osób mają za zadanie szybko obieć swój zespół i usiąść na swoim krześle. Nauczyciel ocenia, która rodzina wygrywa w konkurencji.

Postacie: mama, tata, Witek, Wojtek, Pikuś, słoń

mama + tata = rodzice, Wacek + Wojtek = dzieci, mama + tata + dzieci = rodzina, mama+ tata + dzieci + Pikuś + słoń = wszyscy

mama	mama	mama + tata = rodzice
tata	tata	Wojtek + Witek + Gosia = dzieci
Wojtek	Wojtek	mama + tata + dzieci = rodzina
Witek	Witek	mama+ tata + dzieci + Pikuś + słoń = wszyscy
Gosia	Gosia	
Pikuś	Pikuś	
słoń	słoń	

OPOWIADANIE

Pewnego razu TATA powiedział: „Do naszego miasta przyjechał cyrk”. WSZYSCY bardzo się ucieszyli, ponieważ TATA obiecał, że jutro CAŁĄ RODZINĄ pójdziemy na przedstawienie. Świetnie! Zawołał WITUŚ. Bardzo chciałbym zobaczyć SŁONIA. E tam SŁOŃ, małpy są o wiele ciekawsze powiedział WOJTEK. Ja tam najbardziej lubię naszego PIKUSIA, powiedziała GOSIA, ale to tylko kundel. Pójdziemy WSZYSCY powiedział TATA, a MAMA go poparła. Następnego dnia MAMA kupiła bilety i WSZYSCY poszli do cyrku. Przedstawienie się zaczęło. Występowały małpy, tygrysy, potem konie, a na końcu śmieszny klaun. Lecz DZIECI zaczęły się bardzo niepokoić bo wciąż nie było SŁONIA. Ja chcę SŁONIA! - zaczął wołać WOJTEK, a ja chcę lody zmienił temat TATA i kupił lody. RODZICE spojrzeli na siebie, a DZIECI nadal czekały na SŁONIA , a SŁONIA wciąż nie było. Po paru innych występach wreszcie na arenie pojawił się SŁOŃ. DZIECI bardzo się ucieszyły. Czas szybko mijał, przedstawienie dobiegało końca. Cała RODZINA dobrze się bawiła, a najbardziej DZIECI .WSZYSCY zadowoleni wrócili do domu. Nawet PIKUŚ szczekał z radości. Przy kolacji TATA obiecał DZIECIOM ,a MAMA potwierdziła, że jutro z PIKUSIEM , jak będą grzeczne, to znowu WSZYSCY pójdą do cyrku, aby zobaczyć jeszcze raz SŁONIA i inne zwierzęta. I tak zakończył się dzień.

Moje miejsce w klasie Beata Nosek kl. 4d

Cel główny: Kształtowanie kultury współżycia, tolerancji, integracja zespołu klasowego

Cele operacyjne:

1. *Uczeń zna stosunki interpersonalne w grupie.*
2. *Potrafi obiektywnie ocenić atmosferę panującą w klasie.*
3. *Rozumie potrzebę tworzenia zgranego zespołu.*

Metody i formy pracy:

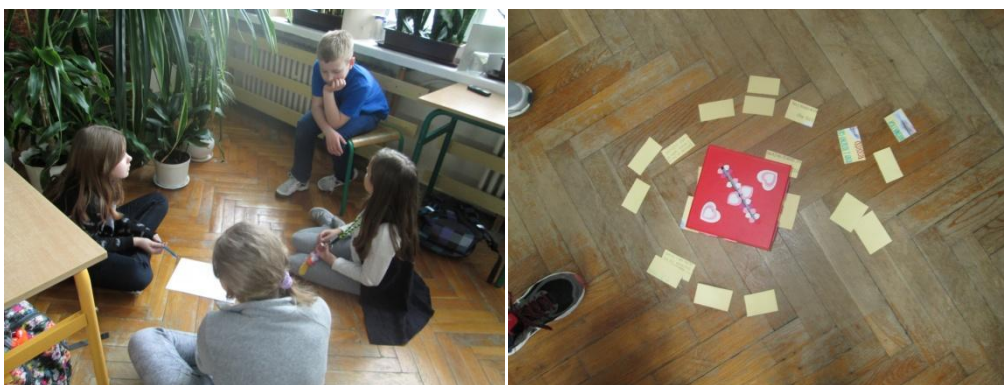
1. *Rozmowa w kręgu, praca w grupie, burza mózgów*

Środki dydaktyczne:

- pudełko w kształcie serduszka, flamastry, kolorowe karteczki, arkusze A1 z pytaniami :

1. *Co widzę pozytywnego w naszej klasie?*
2. *Co widzę negatywnego w naszej klasie?*
3. *Co możemy zrobić aby sytuacja uległa poprawie?*

Plansza "Zasady pracy grupowej"

1. Poproś uczniów, aby usiedli w kręgu. Każdy otrzymuje kolorową karteczkę. Powiedz, że będziecie rozmawiali o nich samych, o tym, jak się czują w klasie, o pozytywnych i negatywnych cechach grupy.
2. Pośrodku kręgu postaw pudełko w kształcie serca. Wyjaśnij, że to serduszko symbolizuje waszą klasę i poproś uczniów, aby chwilę się zastanowili i określili swoje położenie. Jeżeli czujecie się w klasie bardzo dobrze ustawcie karteczkę jak najbliżej serduszka, jeżeli nie - dalej.
3. Poproś, aby uczniowie przyjrzeni się dokładnie położonym karteczkom i zadaj pytanie. W jaki sposób poprawić samopoczucie tych uczniów, których wizytówki znalazły się dalej serduszka? -
4. Podziel uczniów na czteroosobowe zespoły.

Zapoznaj uczniów z zasadami pracy grupowej (plansza)

- Staramy się słuchać siebie nawzajem.
- Każdy ma prawo do własnej aktywności.
- Mówimy we własnym imieniu.
- Nie oceniamy się nawzajem.
- *Obowiązuje nas dyskrecja w grupie.*

5. Każda grupa wybiera lidera i otrzymuje arkusze z pytaniami:

Co widzę pozytywnego w naszej klasie?

Co widzę negatywnego w naszej klasie?

Co możemy zrobić aby sytuacja uległa zmianie?

Powiedz uczniom, że mają dziesięć minut na udzielenie odpowiedzi.

6. Następne liderzy grup przedstawiają efekty pracy, a jeden z uczniów zapisuje na tablicy propozycje „Co możemy zrobić aby sytuacja uległa poprawie?”

Listę propozycji wychowawca zapisuje i umieszcza w pudełku „serduszku”. Powiedz uczniom, że będziecie wracać do wykazu co 2 miesiące

Podsumowanie:

Uczniowie oceniają swoje zachowanie w stosunku do koleżanek i kolegów w klasie.

Rozdaj uczniom karteczki z napisem „Moja postawa wobec innych zasługuje na ocenę: ... „

Wykorzystano częściowo scenariusz lekcji „Moje miejsce w klasie” opracowany przez Bożenę Sobań (serwis edukacyjny – profesor.pl)

Zasady pracy grupowej :

- 1. Staramy się słuchać siebie nawzajem.**
- 2. Każdy ma prawo do własnej aktywności.**
- 3. Mówimy we własnym imieniu.**
- 4. Nie oceniamy się nawzajem.**
- 5. Obowiązuje nas dyskrecja w grupie.**

Powiem wam, co przeżywam Anetta Tomaszewska kl. 4e

Cele:

- 1. Nazywanie swoich uczuć.*
- 2. Rozpoznawanie uczuć, przeżywanych przez dzieci w różnych sytuacjach.*
- 3. Dostarczanie wartości własnych przeżyć i ich niepowtarzalności.*
- 4. Uczenie szacunku do przeżyć swoich i innych osób.*

Materiały : arkusz Zasady Klasy, arkusz Lista Uczuć z poprzednich zajęć, kolorowe markery, duże arkusze papieru.

Przebieg zajęć:

1. Dzieci siedzą w okręgu. Nauczyciel przypomina im, że na poprzednich zajęciach rozpoznawały i nazywały uczucia i mówi, że teraz ten temat będzie kontynuowany. Następnie prezentuje arkusz Lista Uczuć i upewnia się, że dzieci o nim pamiętają.
2. Nauczyciel mówi uczniom, że przeżywane uczucia mogą być albo przyjemne, albo nieprzyjemne w odczuwaniu przez każdego człowieka. Dzieci będą uczyły się je rozróżniać. Nauczyciel odczytuje po kolei nazwy uczuć z listy i prosi, aby dzieci mówiły czy dane uczucie należy do przyjemnych czy nieprzyjemnych, np. miłość – przyjemne; złość – nieprzyjemne; smutek - nieprzyjemne itd.

Dzieci dostają od nauczyciela markery, podchodzą do Listy Uczuć i obok nazwy kolejnych uczuć dorysowują symbol – uśmiechniętą lub smutną buzię.

Nauczyciel mówi dzieciom, że wszystkie uczucia są bardzo ważne i te odczuwane jako przyjemne, i te nieprzyjemne, bo dają nam możliwość kontaktowania się ze światem. Każdy z nas przeżywa je inaczej, każdy ma prawo do przeżywania swoich uczuć tak, jak tego potrzebuje, ale ważne jest, by liczył się z potrzebami przeżywania innych osób.

3. Nauczyciel zachęca dzieci do dyskusji, do zadawania pytań, do wyrażania refleksji i opinii na temat wspólnie wykonanej pracy.

Dzieci śpiewają jakąś piosenkę, wykonują kilka ćwiczeń rozluźniających lub zabawę ruchową.

4. Dzieci siedzą w kręgu. Nauczyciel mówi im, że teraz będą mogły opowiedzieć o sytuacji w której przeżywały jakieś uczucia. Chętne dzieci mogą wskazać na Liście Uczuć wybrane uczucie i opowiedzieć, kiedy i w jakich okolicznościach przeżywały te uczucia. Dzieci nie powinny być zmuszane do wypowiedzi. Nie należy też bać się milczenia grupy, ponieważ dzieci mogą potrzebować czasu na przypomnienie jakiegoś zdarzenia i na decyzję, czy się tym przeżyciem podzielić. Takie dziecięce działanie zasługuje na uwagę i szacunek. To bardzo ważne, aby nie komentować wypowiedzi dzieci, tylko uważnie słuchać i podziękować wszystkim wypowiadającym się. Jeśli dzieci nie będą chciały opowiadać o swoich przeżyciach, nauczyciel może zamodelować własną opowieścią. Nauczyciel może również poprosić dzieci, aby dobrały się w małe grupki i w nich opowiedziały sobie jakąś sytuację, w której przeżywały różne uczucia.

5. Na podsumowanie zajęć dzieci, siedząc w kręgu, po kolei kończą zdania:

Kiedy jestem smutny, to ...

Kiedy jestem wesoły, to ...

Nauczyciel dziękuje dzieciom w zajęciach.

Trudne sytuacje wokół nas - jak pomagać i jak się bronić? Grażyna Monik-Bukowska kl. 5a

Cele - uczeń:

1. *Nabywa praktyczne umiejętności pomagania innym w sytuacjach trudnych.*
2. *Wskazuje sposoby skutecznej obrony przed przemocą i agresją ze strony rówieśników.*

Przebieg lekcji:

I. Wprowadzenie do lekcji.

- Rozmowa kierowana.
Co to jest agresja, przemoc?
W jakich sytuacjach szkolnych zaobserwowałeś zachowania noszące znamiona przemocy?
- Zastosowanie metody zdań niedokończonych.
Uczniowie dokuczają innym ponieważ ...
Gdy widzę, że komuś się dokucza to ...

II. Część właściwa lekcji.

JAK POMÓC ?

1. Podział klasy na grupy. Każda otrzymuje opis jednej z sytuacji z życia szkolnego. Każda grupa przygotowuje scenki, w których przedstawia skuteczne sposoby pomagania osobom, które znalazły się w sytuacji trudnej.

- 1) Widzisz, jak twoi koledzy wymuszają drobne kwoty pieniędzy od młodszych dzieci przy sklepiku szkolnym.
- 2) Koleżanki obgadują przy tobie nieobecnego kolegę.
- 3) Widzisz, jak koledzy zabierają z plecaka innego chłopca zeszyt i chowają go.
- 4) Grupa osób wyśmiewa się na lekcji w-f z koleżanki, która biega najwolniej z całej klasy.
- 5) Na boisku koledzy zabierają jednemu z chłopców czapkę i bawią się, rzucając nią do siebie.

2. Omówienie scenek i zapis na plakacie przykładów skutecznych sposobów pomocy (np. zgłoszenie sprawy osobie dorosłej, zignorowanie, odwrócenie uwagi, danie do zrozumienia, że zachowanie jest niewłaściwe itp.)

JAK SIĘ BRONIĆ ?

1. Ponowny podział klasy na grupy. Analiza sytuacji, w których ktoś nam dokucza lub nas atakuje.

- 1) Grupa osób wyśmiewa się z twojego ubrania.
- 2) Koleżanki mówią do ciebie coś obraźliwego i nieprzyjemnego.
- 3) Koledzy grożą ci, że się na tobie zemszczą, jeśli nie pójdziesz z nimi na wagary.
- 4) Na korytarzu w czasie przerwy podchodzi do ciebie dwóch starszych chłopców i jeden z nich cię kopie.
- 5) W szatni przed lekcjami dwie osoby zrzucają umyślnie na podłogę twoją kurtkę.

2. Omówienie scenek i zapis na plakacie sposobów zachowania się wobec sprawców przemocy.

III. **Podsumowanie lekcji.**

Rozmowa na temat tego w jakich sytuacjach lepiej jest się bronić, a w jakich zdecydowanie poprosić o pomoc.

Przygotowanie inscenizacji grupy kolędniczej Małgorzata Bartosik kl.5b

Cele zajęć:

- 1. Uczniowie poznają dawny ludowy zwyczaj bożonarodzeniowy – kolędowanie.*
- 2. Wykorzystanie dawnego zwyczaju kolędowania jako atrakcyjnej formy składania życzeń noworocznych.*
- 3. Integracja zespołu klasowego – w przygotowaniu i realizacji inscenizacji każdy uczeń ma swoje zadanie i rolę.*

Przebieg zajęć:

- Przywitanie uczniów, podanie tematu i celów zajęć.
- Przedstawienie informacji na temat dawnego zwyczaju ludowego – kolędowania (korzystając z projektora i internetowych źródeł informacji). Uczniowie wcześniej byli poproszeni o przygotowanie adresów internetowych z ciekawymi informacjami na omawiany temat oraz przykładowymi nagraniami grupy kolędniczej.
- Odczytanie i omówienie wybranego scenariusza występu kolędników pt. „Hej kolęda, kolęda...”
- Przydział ról postaci występujących w przedstawieniu (rozbudowanie obsady ról danych postaci tak, aby każde dziecko z klasy wzięło udział w przedstawieniu, dodanie ról osób zapowiadających wejście grupy kolędniczej do danej Sali lekcyjnej i składających życzenia noworoczne.
- Kilkakrotne odczytanie scenariusza zgodnie z podziałem na role, a tym samym nauczenie się ról na pamięć (przedstawienie jest krótkie i nie jest trudne). Kolędy potrzebne do przedstawienia dzieci poznały już wcześniej.
- Dobór strojów i rekwizytów – część dostępna jest w szkolnej garderobie, część przygotowana została przez uczniów przygotowana już wcześniej (w znaczącej części przy pomocy rodziców, ale bez konieczności korzystania z płatnych wypożyczalni).
- Próba inscenizacji w strojach i z rekwizytami.
- Prezentacja inscenizacji i złożenie życzeń noworocznych w klasach młodszych (o ile była uprzednio wyrażona zgoda nauczyciela na krótkie przerwanie zajęć lekcyjnych), w świetlicy szkolnej jak też pracownikom szkoły: w sekretariacie, kuchni, paniom sprzątającym.
- Omówienie przebiegu całego przedsięwzięcia, wkładu pracy i zaangażowania uczniów – zwrócenie uwagi na wartości wynikające z realizacji takiego przedsięwzięcia:
 - radość i dobra zabawa całego zespołu klasowego, wszyscy czuli się potrzebni
 - duża satysfakcja i zadowolenie z realizacji czegoś nietypowego, podbudowywana pełnymi zachwyty reakcjami odwiedzanych osób,
 - piękna prezentacja zespołu klasowego na forum szkoły.

Hej kołęda, kołęda...

(scenariusz występu kołędników)

Kołędnicy w okresie świątecznym wędrują od domu do domu „z dobrą nowiną”. Scenariusz powstał na podstawie opowiadań starszych ludzi z Bebelna (region świętokrzyski, okolice Włoszczowy), jak wyglądało kołędowanie za czasów ich młodości. Staralam się zachować oryginalne brzmienie gwarowe poszczególnych wypowiedzi. Scenariusz ten wykorzystalam, aby wskrzesić tradycję kołędowania w mojej miejscowości. Podzieliłam swoją klasę (była to wówczas kl. VII) na kilka zespołów kołędniczych. Ustaliśmy harmonogram przejścia, gdzie, kiedy i kto i – „na wieś”. Poprosiłam też rodziców o opiekę nad pociechami, bo wiadomo, że bezpieczeństwo najważniejsze. Okazało się, że klasa zarobiła sobie na trzydniową wycieczkę do Zakopanego. A ile było dobrej zabawy! Wspomnienia z pewnością zostaną na całe życie.

Można również wysłać kołędników w szkole „od klasy do klasy” (np. w ostatnim dniu przed feriami świątecznymi). A moja klasa licealna (w Liceum Ogólnokształcącym w Włoszczowie) w ostatnim dniu przed feriami odwiedziła takie instytucje jak Starostwo Powiatowe, ZUS, itp. Zadowoleni byli i odwiedzani, i odwiedzający.

Występują:

- Herod w stroju królewskim – korona na głowie, długi płaszcz królewski, w ręku berło.

- Diabeł w obcisłym czarnym ubraniu, długi diabelski ogon, na głowie rogi, twarz wysmarowana na czarno, w ręku drewniane widły i zgrzebnony worek.

- Anioł – dziewczyna w długiej białej sukni, na plecach przyczepione skrzydła, nad głową przymocowane złote kółko – oznaka świętości.

- Żyd – koniecznie z długą brodą i kręconymi pejsami, długi czarny płaszcz, na głowie krymka, w ręku skrzypee, na których gra (bądź udaje, że gra) podczas śpiewania kołęd.

- Śmierć okutana w białe płótno z wyciętymi otworami na oczy.

- Chłop – kufajka, długie buty „filce”, na głowie kapelusz; nie wypowiada żadnej kwestii – jego zadaniem jest kręcenie przez cały czas umieszczoną na wysokim kijku gwiazdą.

Przy wejściu do mieszkania wszyscy śpiewają kołędę „Wśród nocnej ciszy”. Ustawiają się obok siebie tak, żeby wy-

scy byli widoczni i razem równo deklamują, kładąc akcent na podkreślone sylaby. Jest to sposób recytowania, z jakim zwykle walczyliśmy w szkole (ale w ten sposób mówiono dawniej podczas kołęd).

Razem:

My z kołędą do waszności,
jeśli chcecie, to nas goście;
jeśli szkoda dla nas czasu,
to wygońcie nas do lasu.

Diabeł (wysuwa się przed grupę):

Teraz na mnie pora:

(tonem nie znoszącym sprzeciwu)

Tron tu jazda dla Heroda, ale już!

(odbiera komuś z siedzących widzów krzesło – Herod siada, po czym Diabeł wskazuje na Żyda):

I Żydowi by się przydoł, kiej by nie stol, gdy przygrywo.

(Kołęda „Przybieżeli do betlejem”)

Herod (wstając z tronu potrząsa berłem):

Jam jest mocarz przeogromny,
na mą cześć niech grają trąby,
w posiadaniu mam Afrykę,
Azję, Europę, Amerykę.

Anioł (daskakując do Heroda):

Tyś okrutnik wielki!

Weź go diabłu w swoje męki!

Diabeł (zbliży się do Heroda udając, że ostrzy widły):

Jo go zaroz przypilnuje,

tylko widły przypilnuje!

Żyd:

A o Żydzie to nie w spomną,
na pochwałę zasługuje,
bo wam piknie przygrywuje.

(Kołęda „Dzisiaj w betlejem”)

Anioł (uspokaja całą grupę):

Będzie tego wszystkiego!

(zwraca się do widzów):

Sluchajcie: Jest tu dobra nowina,

Panna święta porodziła syna,
Króla najwyższego, Boga jedynego!

Herod (z oburzeniem):

Hej! Król to jestem ja:

Na mą cześć niech trąbka gra!

Śmierć (cedząc każde słowo, krąży najpierw wśród widzów, na koniec zbliża się do Heroda):

Tu się kryją bładne dusze,

niech do piekła zaraz ruszę.

Ale jest tu jedna dusza,

co w pierwszej kolejności zabrać musza.

Herod! Okrutnik wielki!

Będzie cierpiał wielkie męki.

Żyd (do widzów):

A wy jak się pomollita,

to do piekła nie trafita!

Trzeba słuchać rady Żyda,

jak od śmierci się wymigać.
Żyd pomoże na twe troski,
tylko trzeba dać pieniążki

(przy ostatnich słowach wykonuje charakterystyczny gest palcami).

Anioł (zdejmowany krzyczy na Żyda):

Milez oszuście Żydzie,
albo śmierć tu zaroz przydzie!

Żyd (ignoruje Anioła, macha najpierw ręką na niego, a następnie na Diabła):

Nie przejmujta się aniołem,

Ani diabłem,

dejtta złota, jo wom zagrom.

Śmierć:

I bez złota nom tu zagrosz.

Żyd:

No to chocioż zagrom.

Anioł (wesolo, z przejęciem):

Graj tu szybko, bo wesola jest nowina,

Panna czysta porodziła syna,

Matka świnto Boga tulo

i do snu go tulo.

(Kołęda „Lulajże Jezuniu”)

Diabeł (daskakując do dzieci, ale równie dobrze mogą to być dorośli i próbuje wepchnąć kogoś do worka):

Znowu na mnie pora.

Hej wy głupie dzieci – marsz do worka!

Anioł:

Grzeczne posć w spokojul!

Diabeł:

Te niegrzeczne niech tu staną,

to je wysmaruję sałz!

Śmierć (krąży wokół Heroda zacierając ręce):

Na Heroda przyszła pora,

jego dusza już jest moja.

Anioł:

Daj z Herodem spokój,

chodźmy stanąć przy Jezusa boku.

Żyd (zdejmuje krymkę z głowy i podsuwa ją oglądającym):

Już będziemy zaroz szli,

więc pieniądże dajcie mi.

(zasłaniając ręką usta od strony anioła):

imo tak po cichu,

żeby anioł nie usłyszol.

jak się pierun dowie,

to wyleje mi po głowie!

(Wszyscy ustawiają się tak, jak na początku i głośno skandują):

Za kołędę dziękujemy,

zdrowia, szczęścia winszujemy,

żeby wam się dobrze żyło,

a po śmierci w niebie było.

(Wychodząc śpiewają kołędę „Prozbi, znał:!! d-teciarko w żłobie...”)

Jadwiga SULIGA

Inscenizacja występu kołędników przygotowana została w oparciu o scenariusz autorstwa Jadwigi Suligi, opublikowany i udostępniony poprzez źródła internetowe.

Ja i moja klasa Jolanta Mierzwa kl. 5c

CELE:

1. *Integracja zespołu klasowego poprzez lepsze poznanie i zrozumienie się.*
2. *Rozwijanie umiejętności współdziałania w grupie.*
3. *Budowanie więzi pomiędzy uczniami.*
4. *Budowanie pozytywnego obrazu samego siebie poprzez pozytywne wzmocnienie ze strony innych osób.*
5. *Tworzenie poczucia bezpieczeństwa i zaufania w zespole klasowym*

METODY:

- praca w parach*
- rysunek*

Przebieg:

1. „Słowo wstępne”

Wyjaśnienie terminu „integracja”: Integracja to, mówiąc prościej, łączenie. Na dzisiejszych zajęciach chcemy więc Was połączyć przez zabawę, żebyście lepiej się poznali, dowiedzieli o sobie czegoś nowego, stworzyli prawdziwą grupę. To dla Was bardzo korzystne, ponieważ ucząc się w jednej klasie, spędzacie ze sobą naprawdę dużo czasu. Warto byłoby więc czuć się w swojej klasie dobrze. Temu właśnie ma służyć integracja. (czas: ok. 2 min).

2. „Gra w parach”

Uczniowie i wychowawca dobierają się w pary tak, by osoby w jednej parze wiedziały o sobie jak najmniej. Na rozmowę między sobą mają 4 minuty. Każde z nich musi opowiedzieć współrozmówcy o czymś, co będzie zaskakujące dla wszystkich, którzy uczestniczą w zajęciach, czyli powiedzieć coś, czego nigdy wcześniej nikomu nie mówiła, co może być trochę śmieszne bądź zaskakujące. Staramy się unikać informacji znanych ogółowi np. mieszkam w Legnicy, chodzę do klasy I (można przygotować uczniom zestaw pytań którymi będą mogli się wesprzeć w trakcie tego ćwiczenia: np. boję się..., nie znoszę..., w wolnej chwili lubię...).

3. Pozwólcie , że wam przedstawię -oto on , ona.

Uczniowie przedstawiają swojego rozmówcę klasie posługując się nowopoznanymi informacjami (czas: ok.10min).

4. Obraz Nasza klasa

Na jednej z ławek kładziemy brystol – podpisujemy go : klasa, data.... Następnie każdy podchodzi do brystolu (według kolejności lub kiedy będzie wiedział, co chce narysować) i rysuje element obrazu pt. Nasza klasa .Można podchodzić kilka razy, ale zawsze tylko jedna osoba rysuje. Rysunek wieszamy na tablicy i każdy mówi co i dlaczego narysował. (czas: ok.20min)

5. Zakończenie

Chętni uczniowie dzielą się swoimi uczuciami, refleksjami: czego nowego na zajęciach się dowiedzieli, czego doświadczyli, co ich zaskoczyło, itp. (czas:ok.5min).

Co możemy zrobić aby „Klasa była zgrana”? Mariola Fitas kl. 5d

Cele:

- 1. Uczniowie wiedzą, dlaczego dobre relacje w klasie są ważne. Zdają sobie sprawę, z problemów istniejących w ich zespole.*
- 2. Uczniowie widzą związek między "dobrą atmosferą" w klasie, a ich dobrym samopoczuciem, jakością relacji z nauczycielami, a nawet z osiąganymi wynikami w nauce.*
- 3. Uczniowie rozumieją że zmiany we wzajemnych relacjach, to klucz do stworzenia bardziej "zgranego" zespołu. Wiedzą co można zrobić aby poprawić te relacje.*

Formy pracy: praca z całą klasą, praca w grupach.

Metody pracy: metaplan, termometr, praca w kręgu, pogadanka.

Materiały: arkusze papieru, kartki, flamastry, rzutnik, magnesy.

Przebieg:

1. Nauczyciel uświadamia uczniom, jak dużo czasu spędzają w szkole (około 6-8 godzin).

Ile czasu spędzamy w szkole, a ile poza nią?

W szkole 47%

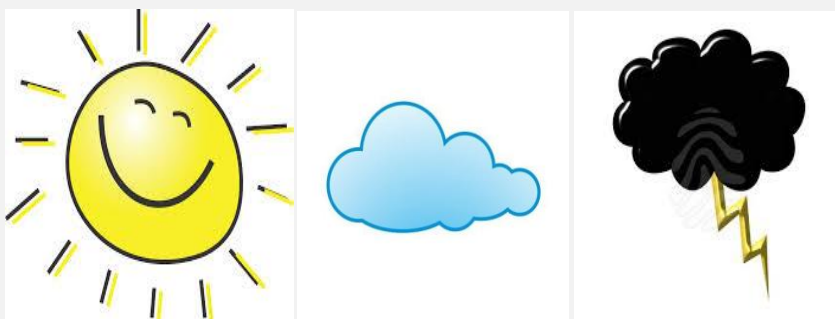
Poza szkołą 53%

Nauczyciel zadaje pytanie:

W jakiej atmosferze wolicie spędzać czas w szkole, w przyjaznej czy w atmosferze wzajemnej niechęci i ciągle pojawiających się konfliktów?

2. Jak oceniacie relacje między wami? Uczniowie zastanawiają się chwilę, następnie przyklejają karteczki w odpowiednie miejsce planszy wiszącej na tablicy.

Pixmas.pl 42067330

3. Uczniowie zostają podzieleni na małe grupy. Na kartkach papieru grupy krótko opisują sytuacje w których czuli się w klasie źle (nieakceptowani, odrzuceni, izolowani).

Liderzy grup czytają zapisane spostrzeżenia. Klasa wybiera wspólnie kilka sytuacji, które powodują złe samopoczucie uczniów, następnie uczniowie zapisują w pierwszej rubryce metaplanu.

4. Uczniowie w zastanawiają się nad sytuacjami, w których czują się dobrze w klasie. Na kartkach papieru krótko opisują te sytuacje, a następnie liderzy grup przedstawiają zapisane informacje. Zostają one umieszczone w trzeciej części metaplanu.

Przykład metaplanu

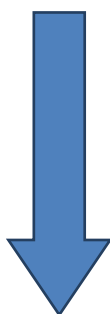
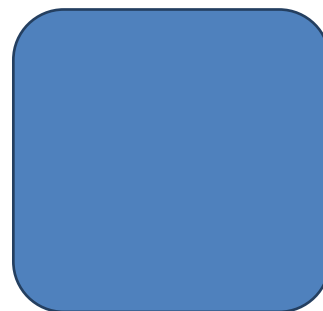

1. W jakich sytuacjach źle czuję w klasie ?

Kiedy czuję się dobrze?

3. Jak powinniśmy się zachowywać
aby wszyscy w klasie czuli się dobrze ?

4. Wnioski

5. Wspólnie uczniowie zastanawiają się: Jak należy postępować, aby relacje w klasie uległy poprawie? Swoje spostrzeżenia zapisują w 3-środkowej części metaplanu.

6. Uczniowie wspólnie zastanawiają się nad wnioskami, które zapisują w części IV metaplanu.

7. Podsumowanie zajęć:

Dlaczego warto dążyć do dobrej atmosfery w klasie?

Jakie działania należy podjąć, aby wasze wzajemne relacje były właściwe?

8. Na zakończenie zajęć można przeprowadzić ćwiczenia integrujące:

Pozytywny komunikat – uczniowie siadają w kręgu, rozdajemy kartki. Każdy uczestnik podpisuje swoją imieniem i nazwiskiem przekazuje ją sąsiadowi. Każdy pisze na kartce dokończenie zdania: **Lubię za.....** Uczestnicy nie muszą podpisywać się pod swoimi opiniami. Osoba, do której należy kartka, w ten sposób otrzymuje informację zwrotną o swoich zaletach

9. Ewaluacja- uczniowie na narysowanym na planszy termometrze przyklejają karteczki.

Czy lekcja podobała Ci się?

Propozycja skali:

Bardzo interesująca

Podobała mi się

Trudno powiedzieć

Nie podobała mi się

Tworzymy zgrany zespół klasowy Ewa Radomska kl. 6b

Cel :

Budowanie wspólnoty klasowej i dobrej atmosfery.

Zabawa rozluźniająca, ma na celu wprowadzenie przyjaznej atmosfery.

1. Zabawa na przywitanie : „**Witam wszystkich, którzy...**”

Wszyscy uczniowie siedzą w kręgu. Nauczyciel wypowiada różne powitania. Dzieci, które uważają, że zostały powitane, wstają i zmieniają miejsce.

- Witam wszystkich, którzy mają dobry humor.
- Witam wszystkich, którzy lubią niespodzianki.
- Witam wszystkich, którzy lubią zabawę.

2. Kolejnym przykładem zabawy integracyjnej jest gra „Puste krzesło”.

Do kręgu, w którym siedzi cała klasa dostawiamy jedno krzesło. Zabawę rozpoczyna osoba, która ma po prawej stronie wolne krzesło i mówi: "na puste krzesło zapraszam Anie, bo..." i podaje powód (np. bo się do mnie dziś uśmiechnęła, bo tak jak ja nosi okulary). Wywołana osoba siada na krzesło, a na wolne miejsce zaprasza osoba, która teraz ma po swojej prawej stronie puste krzesło.

3. Nauczyciel odczytuje uczniom bajkę z morałem, następnie zadaje pytania jaki jest przepis na dobrą atmosferę w klasie, co trzeba dodać do „garnka”, aby ją otrzymać (burza mózgów).

Bajka o zupie z kamienia.

Był sobie wędrowny kupiec, który przemierzał Europę Wschodnią, Afrykę i Azję. Był to czas klęski głodu. W wiosce, do której trafił, poprosił o nocleg, ale mu odmówiono. Nie tylko nie znalazł żadnej wolnej izby, ale też niczego do jedzenia. Jaka szkoda - zwrócił się do wieśniaków - bo chciałem ugotować magiczną zupę z kamienia. Rozpalił ognisko, zawiesił kociołek z wodą i wrzucił do niego swój magiczny kamień. Zaciekawieni wieśniacy otoczyli go zwartym kręgiem. Zupa z kamienia jest bardzo dobra- rzekł kupiec ale z kapustą jest jeszcze lepsza. Ktoś przyniósł trochę kapusty. Zupa kamienna z kapustą jest pyszna-rzekł kupiec ale kiedyś zrobiłem zupę kamienna z kapustą i soloną wołowiną i była wprost wyśmienita. Wioskowy rzeźnik wyszperał gdzieś kawałek solonej wołowiny. I w ten sam sposób do kociołka trafiała marchew, ziemniaki, grzyby aż zupa była gotowa i cała wioska wzięła udział w uczcie. Wieśniacy zaproponowali kupcowi całe swoje złoto w zamian za magiczny kamień, ale kupiec nie chciał go sprzedać. A wieśniacy długo wspominali najlepszą zupę, jaką kiedykolwiek jedli i atmosferę wspólnoty wioski dzięki której tą zupę wspólnie stworzyli.

4. Nauczyciel rozdaje uczniom karteczki, na których uczniowie zapisują anonimowo odpowiedź na pytanie: co Ci się podoba w klasie?, na odwrocie zaś: co Ci się nie podoba w klasie? Uczniowie wrzucają karteczki do koszyka. Następnie informacje od uczniów zostają wymieszane i kolejno omówione. Spostrzeżenia zostają zapisane na metaplanie.

5. Na zakończenie uczniowie otrzymują kolorowe kartki od nauczyciela. Każdy uczeń odrysowuje swoją dłoń i zapisuje pytanie: „jaki jestem?”. Uczniowie piszą na konturach jak siebie postrzegają, co w sobie lubią i za co się cenią. Jest to doskonały sposób na to, aby dowiedzieć się o sobie czegoś nowego a może i zaskakującego. Dłonie przyklejamy do plakatu z hasłem „Tacy jesteśmy...”.

Metaplan do lekcji

Jak powinno być?

Czy w naszej klasie panuje atmosfera szacunku, zaufania i życzliwości ?

(Zastanów się, dlaczego nie jest tak jak powinno być.)

Ponieważ:

Jak jest?

Tworzymy zgrany zespół w gwiazdozbiornie 2-8 - Bożena Homaj kl. 6c

Cele operacyjne - uczeń:

- 1. Potrafi wskazać swoje miejsce w zespole klasowym,*
- 2. Umie nazwać relacje z rówieśnikami,*
- 3. Wie , co znaczy zgrany zespół klasowy.*

Forma pracy: zbiorowa, zabawa ,rozmowa w kręgu.

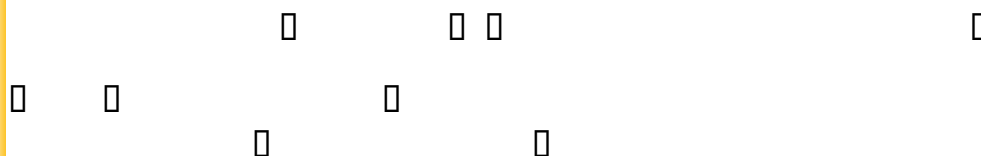
Metoda: pogadanka

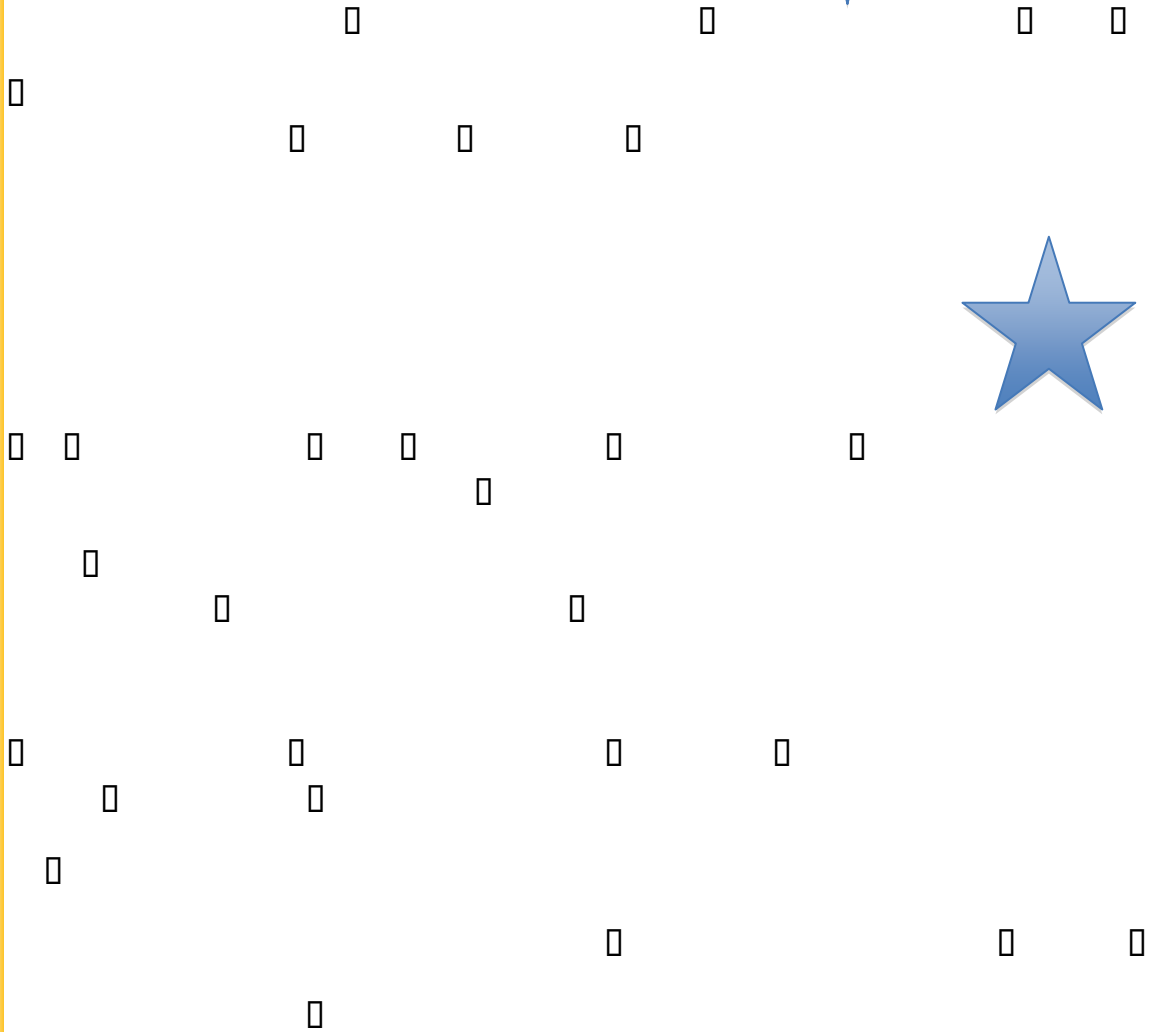
Pomoce: mapa nieba, kartki z pytaniami, piłeczka do tenisa, plansza z sukcesami uczniów klasy 6c.

Przebieg lekcji:

1. Czynności organizacyjne-powitanie klasy, sprawdzenie obecności.
2. Podanie tematyki i celu zajęć.
3. W gwiazdozbiornie uczeń zaznacza swoje miejsce , jakie zajmuje w zespole klasowym; uzasadnia swój wybór. Kończy rozpoczęte zdanie, wybiera właściwą dla siebie formę.

*W Gwiazdozbiornie 6C jestem mało widoczną gwiazdą / widoczną , jaśniejącą gwiazdą ,
ponieważ.....*

W Gwiazdozborze 6C jestem mało widoczną gwiazdą / widoczną , jaśniejącą gwiazdą ponieważ.....

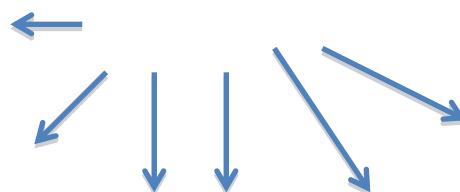
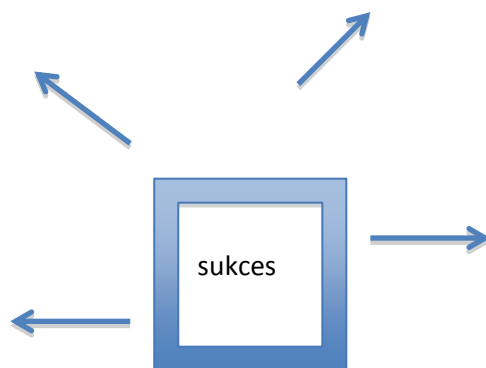
4. Uczniowie siedzą w kręgu. Każdy otrzymuje kartkę , na której jest zapisany początek zdania. Rzuci piłeczką w kierunku osoby, której chce powiedzieć , za co ją lubi lub co mu się nie podoba w jej sposobie bycia. Nazywa swoje odczucia.

Lubię Cię (uczeń podaje imię kolegi/ koleżanki) za Twoją.....

Nie podoba mi się , kiedy.....(tu wymienia słabą stronę danej osoby), ponieważ wtedy jest mi(jak?- nazywa swoje odczucia).

5. Na karcie sukcesów klasy uczniowie zapisują swoje osiągnięcia indywidualne i zespołowe.

6. Jak reaguję na sukces swój lub kolegi/ koleżanki? Swobodne wypowiedzi uczniów (radość, gratulacje).

7. Na mapie nieba uczniowie zaznaczają + lub – odpowiedź na pytanie:

Czy 6c jest zgranym zespołem klasowym?

Prawie wszyscy zaznaczyli

Nauczyciel prosi uczniów o uzasadnienie .

8. Ewaluacja:

Zgrany zespół klasowy to taki, w którym:

- panuje życzliwa atmosfera,
- czuję się doceniony i potrzebny,
- nikt mnie nie wyśmiewa,
- zawsze mogę liczyć na pomoc innych.

Zespół redakcyjny:

Małgorzata Kulbabińska

Artur Kaluża

